

homlokzata előtt öt pilléralapozást bontottunk ki, amelyek közül háromról feltételezhető, hogy egy az emeletre felvezető lépcső alapszerkezete lehet. Az udvar D–DK-i sarkában, egy újkori téglacsatorna alapozása alatt egy földszinti helyiség *in situ* beomlott boltozatának omladékára ástunk rá. Az omladékban a téglaboltozat részleteit, boltozati bordákat és egy zárókövet találtunk. Lehetséges, hogy az udvar sarkában látható középkori pillérrel egy szerkezetet alkotott. A metszetfalban feltárt faragott ajtókeret eredeti helye is a K–Ny-i irányú falról dőlt le. Javasoljuk, hogy az itt feltárt kőfaragványokat eredeti helyükön mutassák be építészeti rekonstrukció keretében.

BENDA JUDIT

58. Budapest II, Budafelhévíz (Frankel Leó út a Komjádi Béla utca – Zsigmond köz között) (KÖH 42713)

B, Kö, Kú

A Frankel Leó úti csatornarekonstrukció, I. szakasz, Komjádi Béla utca–Zsigmond köz projekt keretében, a Budapesti Történeti Múzeum részéről végeztünk régészeti felügyeletet, 2014. március 20. és május 5. között, a Komjádi Béla utca és a Császár Hotel bejárata között, a 14561 hrsz-ú területen.

A kivitelezés során nyíltárkos technológiával készítették a csatornát, melyhez 2 m szélességben és 4 m mélységben készült a munkáárok. A Frankel Leó út vonala volt a középkortól a Buda felé vezető országút, majd a városban a fő út. Így ezen a nyomvonalon végig elbontásra kerültek az elmúlt évszázadokban készített útszintek. Két, 10 m hosszú szakaszon régészeti módszerekkel feltártuk az útrétegeket, összesen 6 réteget tudtunk elkülöníteni. A legfelső, nagy méretű kövekből rakott út 19. századnak bizonyult, a legalsó, nagyobbacska kövekből készült utat középkorinak vélem. Közte több 18–19. századi utat, ill. áradásokat, kátyúzásokot találtunk. Az út a mai úttest alatt helyezkedik el, annak K-i szélét eléri, de a Ny-i széléig nem ér el a történeti útfelszín.

Az útrétegek alatt vastag agyagos réteg helyezkedik el, melyből egy darab bronzkori kerámia került felszínre.

PAPP ADRIENN

59. Budapest II, Budafelhévíz (Frankel Leó út a Zsigmond köz – Vidra utca között) (KÖH 42713)

Kk, Kú, Tő

A Frankel Leó úton tervezett budai fonódó villamoshálózat kiépítéséhez kapcsolódóan elvégezték a csatorna-rekonstrukciót, amihez kapcsolódóan a Budapesti Történeti Múzeum részéről 2014. április 16. és június 30. között régészeti szakfelügyeletet végeztünk, a Frankel Leó út Zsigmond köz–Vidra utca közötti szakaszán, a 13463 és a 14486 hrsz.-ú területeken.

A teljes szakaszon nyíltárkos technológiát tervezett a kivitelező, ehhez kapcsolódóan a Baruthane (Löpormalom) magasságában megszondáztuk a nyomvonalat. Itt a nyomvonalban felszínre került a Baruthane DNy-i saroktornya. A hatóság állásfoglalása alapján a torony megtartandónak minősült, ezért a terveket módosítani kellett.

Az Üstökös utcától D-re, a villamos kábeleket a BKK nem engedte felszedni, ezért ott sem haladhatott a csatornafeketés nyíltárkosan. Így a teljes szakasz kb. 90%-án béleléssel oldották meg a csatorna-rekonstrukciót. Egyedül a Zsigmond köznél

az átkötést és egy kisebb szakaszt, a Zsigmond köztől É-ra és D-re készítették nyíltárkosan. A többi helyen fogadó és indítóaknak készültek, a házi bekötéseket béleléssel oldották meg.

A földmunkák során felszínre került a Baruthane 1560-as években épült DNy-i saroktornya, a torony mellett elvezető utakkal, ahol a legfelső útréteg 19. századi volt, a toronyhoz D felől hozzáfutó fal 17–18. századi. Felszínre került továbbá a Baruthanetól É-ra található, a török kortól máig használatban lévő csatorna, ami a Malom-tó vizét vezette a Baruthane malomkerekeihez; a Malom-tó K-i oldalát adó fal, melynek magja török kori, és 18–19. századi felfalazást is találtunk rajta. Megfigyeltünk többszörösen megújított útrétegeket és az É–D-i irányú, török kori csatornát a Frankel Leó út 21–23. előtti aknában.

A Baruthane maradványai 30–50 cm-rel a mai út szintje alatt kerültek felszínre! A két tornyot összekötő Ny-i fal vélhetően az alsóbb parkolósínt és a magasabb járdaszint között húzódó fal vonalába esik, elképzelhető, hogy ez a felfalazás is az erőd falán áll!

PAPP ADRIENN

60. Budapest III, Aquincum municipium falakkal körülvelt területe (KÖH 31505)

Ró

Szisztematikus leletkutatást végeztünk a Budapesti Történeti Múzeum részéről 2013. június 24-én, valamint 2014. június 7. és 23. között Aquincum polgárvárosának nyugati felében. A kutatás célja kettős volt: Az egyik feladat az illegális lelőhely-fosztogatások által az elmúlt évtizedekben súlyosan érintett lelőhely még megmaradt felszíni leleteinek szisztematikus és dokumentált körülmények közötti felgyűjtése volt, a másik az 1960-as és 70-es években folytatott „Interstudex ásatások” és jórészt visszatemetetlen szelvényeinek fémkeresős átvizsgálása volt. A kutatásokhoz kapcsolódóan lelőhelyvédelmi munkák végzését is megkezdtünk a területen, az előbbi szelvények egy részének kitarításával és gépi visszatöltésével. A fentiekén túl egy kisebb próbaszondában a terület rétegtani viszonyait is felmértük.

A munkák az Nemzeti Kulturális Alap támogatásával folytak. A projekt szakmai vezetője dr. Zsidi Paula volt, a terepi munkákat dr. Lassányi Gábor vezette.

A műszeres kutatás során, amelyet Sándor Lajos végzett önkéntes kutatók alkalmi segítségével, kézi fémkereső műszerrel átvizsgáltuk a terület fizikailag hozzáférhető részét. Fontos megjegyezni, hogy polgárváros falakkal körülvelt Ny-i részének Ny-i sávjában az elmúlt évtizedekben rendezetlen erdősáv nőtt, amelyben ráadásul nagy mennyiségű kommunális hulladékot raktak le. A terület DNy-i részén szintén jelentős modern építési törmelék van elterítve, továbbá az egész sávban találhatóak olyan fák és bokrok, amelyek lokálisan akadályozták a kutatást. Ennek ellenére 2013-ban 9, 2014-ben pedig 88 római kori fém tárgy gyűjtöttünk a felszínről, pontos geodéziai bemérés keretében, ebből 24 db érem, a többi fibula, bútoralkatrész és egyéb használati tárgy, vagy nyersanyagdarab. Előkerült többek között egy nagy méretű, női büsztöt ábrázoló ólomsúly, egy bronz kozmetikai kanál és egy katonai diploma töredéke is.

A fentiekén túl nagyon jelentős eredményeket hozott az Interstudex ásatás „hányódombja” egy részének gépi elbontása és földanyagának fémkeresős átvizsgálása. Ebből több tucatnyi